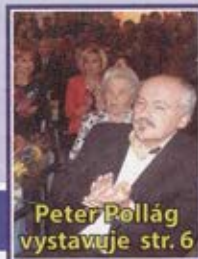

POPRADE

• noviny občanov mesta •

Peter Pollág
vystavuje str. 6

Streda 19. 2. 2014

Číslo 7

Ročník XXV.

www.noviny-poprad.sk

Cena 0,25 €

Galéria sa stala unikátnou továrňou na umelecké zážitky

Dlhoočakávané otvorenie zrekonštruovaných priestorov Tatranskej galérie v Poprade bolo minulé piatok ozajstnou veľkou udalosťou. Stovky ľudí svojou účasťou vzdali hold jedinečnému dielu, ktoré sa stalo unikátnym stánkom kultúry hodným svetového mena.

„Je až neuveriteľné, že sme sa s rekonštrukciou borili 15 rokov. Postupne sme robili úpravy, ktoré zásadne zmenili výzor budovy, ale hlavne jej funkciu. Zo starej ošarpanej elektrárne sa stala objektom, ktorý pôsobí až priam honosne a hlavne sme radi, že je využitý pre umenie. Naším snom bolo, že tento priestor bude slúžiť nielen ako galéria, ale ako továrňu na zážitky v prvom rade umeleckého charakteru. Posledná, záverečná etapa rekonštrukcie bola veľmi dôležitá. Dodala budove punc takej noblesnosti a dalo by sa povedať galérie európskeho charakteru. Po obnove celého objektu, komína a nádvorí sme získali komplexný galerijný celoročne využívateľný areál,“ povedala riaditeľka TG Anna Ondrušeková. Vyznala sa, že

piatkové otvorenie bol pre ňu jeden z najvýznamnejších dní v živote. Navyše, zrenovovanú TG nemohla otvoriť vhodnejšia výstava ako výstava akademického maliara Petra Pollága, ktorý vyrástol na ulici v blízkosti dnešnej TG.

Riaditeľka poďakovala mnohým, ktorí pomohli galérii zmeniť sa na jedinečnú factoryart - mestu, kraju, sponzorom... Ako však zdôraznil primátor Popradu Anton Danko, ktorý sa na otvorení zúčastnil spolu s manželkou, v prvom rade je to zásluha A. Ondrušekovej. Povedal: „Keby nebola taká vytrvalá, dnes by sme tu nestáli. Myslim si, že Poprad si takýto umelecký stánok zasluhuje a Popradčania naň môžu byť hrdí.“

(Pokračovanie na str. 2)

FOTO - Marta Marová

Galéria sa stala ...

(Dokončenie zo str. 1)

Štátny tajomník Ministerstva kultúry SR Ivan Sečík uviedol: „Z ruín vzniklo jedno prekrásne dielo. Je veľmi dobrým príkladom toho, ako sa dá zo starej priemyselnej budovy vytvoriť doslova chrám súčasného umenia, pokiaľ sa nájdu zdroje, pokiaľ dokáže štát spolu so samosprávou a súkromníkmi priložiť ruky k dielu a pokiaľ sa nájde nadšená skupina ľudí, ktorá do toho vloží nielen ohromné úsilie, ale aj dušu a srdce. Riaditeľka Anna Ondrušeková je exemplárnym príkladom takého nadšenca.“ Aj preto ju primátor Popradu mieni navrhnúť na udelenie ceny mesta. (mar)

FOTO - Marta Marová

Umelec, pre ktorého zostal Spiš veľkou inšpiráciou

V časoch detstva a mladosti akademického maliara Petra Pollága, ktorý práve dnes oslavuje 56. narodeniny, bol Poprad malým provinčným mestčekom. V útrobach dnešnej Tatranskej galérie sídlili menšie firmy - kominárstvo, chladniarenstvo a iné, na ktoré si už sotvakto spomenie. Spomienky sa však vynárajú práve vtedy, keď sa niečo veľké zmení. Tak sa zmenila schátralá budova, v ktorej dnes sídli umenie.

„Teším sa, že budova, okolo ktorej som chodil s kamarátmi do Grébparku za železničnú trať na žaby alebo z vtedajšej Zápotockého ulice po Hviezdoslavovej pre mlieko (mliekaňa bola na rohu, kde je dnes ČSOB – pozn. red), že z tejto ruiny bývalej elektrárne je dom umenia. A pre Popradčanov možno taká „zlatá kaplička“ ako v Prahe národné divadlo. Verím, že zásluhou mnohých ľudí môže Poprad začať písať novú stránku v kultúre,“ povedal na piatkovej vernisáži renomovaný umelec, o ktorom galeristi tvrdia, že je jedným z najväčších od čias Majstra Pavla z Levoče. Pre tohto maliara bolo pozvanie, aby svojou výstavou Chlapec z našej ulice otvoril zrekonštruované priestory TG emoce veľmi silné. A silný zážitok pripravil aj stovkám ľudí, ktorí prišli na vernisáž. Nielen kvôli jeho obrazom, ale i kvôli nemu samému, lebo si zachoval aj svoje ľudské hodnoty - odvtedy ako bol chlapcom „z našej ulice“ až dodnes. Prišli priaznivci

umenia, rodina, známi, bývalí spolužiaci, s ktorými drel školské lavice vo vofakedajšej „zédeške“ na Leninovom nábreží a mal ju vlastne len cez cestu. Vynovenej galérii sa veľmi potešil a vyznal sa, že v tomto nádhernom stánku kultúry sa dajú vystavovať tie najkvalitnejšie európske i svetové umelecké diela. Poprad má byť na čo hrdý. Autor vybral na svoju popradskú výstavu, ktorá potrvá do 17. apríla 2014 približne 170 vecí. Dodal: „Je to výber z mojej tvorby za posledných asi desať rokov - maľby väčšinou väčšieho

ráciou, som tu nejakú ukotvený. Prešiel som mnohými krajinami a ako som ich viac a viac spoznával, uvedomoval som si tú svoju. Pretože tá renesančná atika na campanille (zvonici) tu v Poprade, keď ju vidíte každý deň, nezdá sa vám nejaká výnimočná, ale keď prejdete kus Európy, zistíte, že je ozaj jedinečná. Poviete si, že skutočne žijete vo unikátnej krajine - a to je len malý detail. Napriek tomu a možno práve preto, keď človek spozná Čínu, Mexiko, Afriku, je tento malý kus zeme taký cenný. Nedám dopustiť ani

FOTO – Marta Marová

rozmeru, ilustrácie, vitráže, určitý prierez kresliarskou tvorbou, pár grafik...“ Poskladať celú kolekciu bolo veľmi náročné – musel ju pozháňať z celej Európy, aby práve v Poprade – meste, v ktorom vyrástol a kde sa stále vracia nielen za mamou, ale i za prostredím, mohol vystaviť svoje najkrajšie práce.

P. Pollág (na foto vpravo) povedal: „Celý Spiš je pre mňa inšpi-

na Bratislavu, ktorá ma prichýlila, kde mám ateliér, rodinu, ale určite Spiš je to podstatné, z čoho čerpám a čo ma možno držalo aj v tých iných časoch, že som neodíšiel do Francúzska. Mal som výborné ponuky, ale nevedel som si predstaviť, že by som nemohol byť s rodičmi, nemohol byť tu na Spiši.“ Nuž, je krajšie vyznanie pre Poprad a kraj, v ktorom je osadený? (mar)